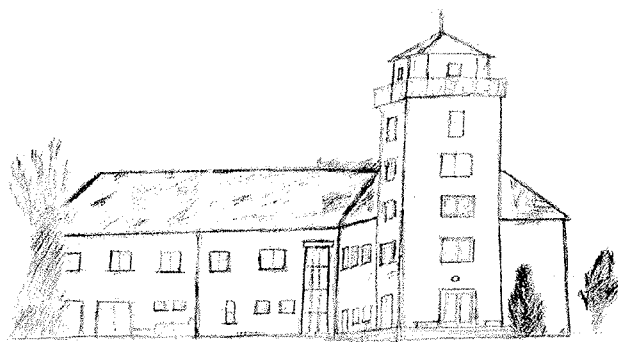
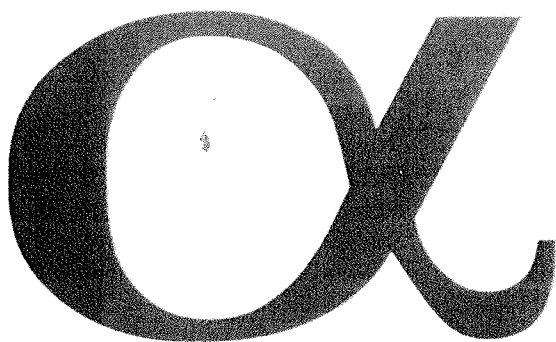




V. ÉVFOLYAM II. SZÁM **ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA** 2003. JÚNIUS

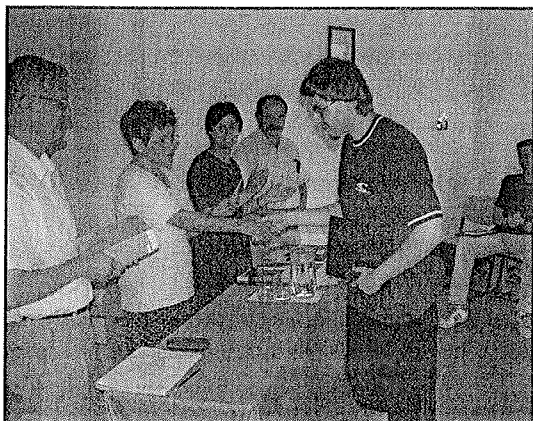
A Domokos ösztöndíj átadása

A Domokos ösztöndíjról már esett szó ennek az újságnak a hasábjain pár hónapja. Most azonban újból írunk kell róla, mert elérkezett az az idő, amikor a jelíges pályaműveket le kellett adni és a bíráló bizottság - elolvastván azokat - meghozta döntését.

Óriási izgalommal gyülekeztünk össze az Árpily teremben. Vajon melyik jelíge kit takar, vajon ki nyert? A szóbeli védés a jelígek ABC sorrendjében történt. Mindenki elmondta, miért pont azt a témát választotta, miért pont azokat a szempontokat találta fontosnak, amiket kiemelt.

A hat jelölt meghallgatása után következett az eredményhirdetés. Az első helyen Simándi Csaba (11.a) végzett, ő kapja meg majd a Domokos emlék-plakettet is az évvázrón. Második Balogh Borbála lett (8.a), a harmadik díjat Bérczi Annának (10.a) ítelték oda.

A pénzjutalmakat Domokos Attiláné, az alapítvány egyik létrehozója adta át, aki sok szeretettel beszélt családjuknak a gimnáziumhoz fűződő kapcsolatáról. Férje, aki szintén az ügy lelkes támogatója, sajnos nem tudott jelen lenni, de az évvázrón reményeink szerint őt is üdvözölhetjük majd.



Gyermekjáték kiállítás a Skanzenben

Pénteken, május 23-án kiállítás nyílt a Felső Tisza-vidéken. A fotók és kiállított tárgyak alapján megtudhattuk, hogyan játszottak régen a gyerekek, mikor a játékokat ők maguk, vagy a szülők készítették el. Láttunk csontból készült szekeret, rongybabákat, vesszőből font csörgőket, mi pedig gyermekjáték dalokat énekeltünk a megnyitón.

Készítettünk mi is rongylabdát, jó keményet.. Aztán megnéztük, hogyan készül a körtemuzsika, majd ki is próbáltuk! A házigazdák megvendégeltek minket kenyérlángossal, mézes lepénnyel, ettünk törökmézet, selyemcukorkát, szóval mindazt, amit régen a vásárokon ehettek a gyermekek. Aztán gólyalábaztunk, karikáztunk még egy jó darabig.

Sokan el sem tudják képzelni, hogy milyen jó lehetett régen is játszani! Egy vidám kis csapat kell hozzá, esetleg néhány kellék: rongy, agyag, fadarabok, spárga, no meg sok-sok fantázia!

az ötödikesek

Örülünk, hogy iskolánkban irodalmi önképzőkör működik és van lehetőség arra, hogy az olvasni és önállóan írni szerető diákok kibontakoztathassák ilyen irányú tehetségüket. Talán az évszázad leendő nagy írói ülnek közöttünk. Ki tudja??!

az irodalmi alkotókör
tagjai

Kitűnő tanulók a 2002/2003-as tanévben

Erdős Zsuzsanna 5.a
Fazekas Tamás 5.a
Kassai Gyöngyi 5.a
Billein Balázs 6.a
Juhász Borbála 6.a
Mészáros Viktória 6.a
Libertiny Dorka 8.a
Sipos Ádám 8.b
Tóth Máté 8.b
Lovas Beáta 9.a
Simándi Csaba 11.a

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Tóth Eszter 6.a
Varga Bence 7.a
Batka Balázs 8.a
Bélteki Gábor 8.a
Váradi Ágnes 9.a
Bérczi Anna 10.a
Tímár Gergő 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu
Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Árpily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

Mire jutottunk?

Igazgatói beszéd

Tisztelt Vendégeink!

Hagyományt teremteni nehéz, de nagyon szép dolog. Nagy a felelősség azokon, akik az első lépéseket megteszik, hiszen a kiindulóponttól az út sokféle irányba vezethet. Létrejöhetnek egy intézményben, iskolában jó és kevésbé jó, esetleg akár rossz hagyományok is.

A "Mire jutottunk?" elnevezésű év vé-



gi gála ötlete rögtön az iskola újraindulása utáni első tanévben született meg, a név kitalálói a mostani 12.-esek. A rendezvény profilja azóta több változáson ment át, a mindenfajta stílust magába foglaló egyvelegtől lassan eljutottunk a majd ma is látható, néptáncot, népzenei bemutató műsorig. Persze a változásban sok minden szerepet játszott.

Egyrészt a tanulók létszámának növekedése, hiszen 200-an azért már egészen más színvonalú programot tudnak összeállítani, mint 70-en - merthogy ennyien voltak diákjaink az első évben.

Ugyanilyen fontos volt a táncórák helyszínének kialakulása. Egészen más a szépen megtervezett Áprily teremben táncolni, mint időt és energiát pazarolva elgyalogolni a belváros túlsó végébe, csak azért, hogy egy rövid próba után indulhassunk is vissza.

A jó hangulatú helyszín mellé lelkes irányítót is találtunk Mózes Mónika tanárnő személyében, aki kitartó szorgalommal böngészi a szakirodalmat, hogy változatos és a korosztálynak megfelelő táncokat tanítson az órákon. A májusi

bemutató előtt pedig már hónapokkal minden egyes osztálynak pontos koreográfiát írt, hiszen itt az elkövetkezendő órában nem egy pontosan kiszámolt profi néptánc csoport, hanem egy-egy osztály lép teljes létszámmal színpadra, ahol a fiú-lány arányt a felvételikor bizony nem a néptánc szabályai szerint határoztuk meg.

Nem elhanyagolható a jó felszerelés sem, ami a szülők áldozatos szeretetéből lett és nagyban megkönnyítette a gyakorlást. Mert bizony a tánc órák ke-

mény munkát jelentenek, aki már próbálta közülünk, bizonyíthatja. A néptánc, bármilyen egyszerűnek is néz ki, állandóan koordinált mozgást, odafigyelést, a zenével való összhangot követel, nem beszélve a tánc közben való hangos éneklésről. Amellett tehát, hogy gyermekek szép mozgást tanulnak, sok értékes népdalt is megismernek

közben.

Ha figyelemmel követik a mai bemutatót, fel fogják fedezni a különbséget a kezdők és a haladók között, ami persze nem baj, hogy van, hiszen a mostani éltáncosok is valamikor botladozva kezdtek. Örülünk annak, hogy mindenki fellép ilyenkor, nem a válogatottak bemutató műsora ez, hanem minden diák együttes öröme.

Az apródonként megvarratott táncruhák biztosítják azt, hogy mindenkit fel tudtunk öltöztetni a fellépésre, anélkül, hogy drága kölcsönzői díjakat kellett volna fizetnünk. A reményeink szerint a közeljövőben felépülő tornaterem a színpad kérdését is megoldja majd.

Tudom, hogy akik ma eljöttek ide, szerető szívvel követik majd a műsort,

elnézve az esetleges hibákat. Az igyekezetben nincs hiány, a tudás néha még nagy kívánnivalót maga után, de hát nem is az Állami Népiegyüttes fellépésére jöttünk össze. Kívánjuk minden kedves nézőnek, hogy érezze jól magát ma délelőtt és tudjon gyönyörködni fiataljainkban.

Mielőtt azonban átadnám a szót azaz a színpadot táncosainknak, énekeseknek és zenészeinknek, szeretnék még valamit bejelenteni.

A Szülői Munkaközösség is hagyományt teremtett két évvel ezelőtt, amikor két, az év végén kiosztásra kerülő díjat alapított. Eszerint a diákság titkos szavazással megválasztja a gála előtti napon azt a tanárt, aki szerintük ebben az évben a legtöbbet törődött velük, és azt a tanárt, akitől ebben a tanévben a legtöbbet tanultak.

A szavazás tegnap rendben megtörtént, most a díjátadásra kerül sor.

A 2002/2003. tanévben a Szentendrei Református Gimnázium diáksága a leg gondoskodóbb tanárnak járó Lórántffy Zsuzsanna díjjal Veszelka Tamás tiszteletes urat kívánja megjutalmazni.

A legjobban tanító tanárnak járó Apáczai Csere János díjat a 2002/2003. tanévben a diákok Dulai Teréz tanárnőnek ítélték oda.

Mindkettőjüknek szívből gratulálunk és kívánjuk, hogy hosszú tanári pályafutásuk alatt még sok hasonló, örömteli pillanatban legyen részük.



Most pedig kezdődjék a műsor. Mindenkinek jó szórakozást kívánunk!

dr. P. Tóth Béláné

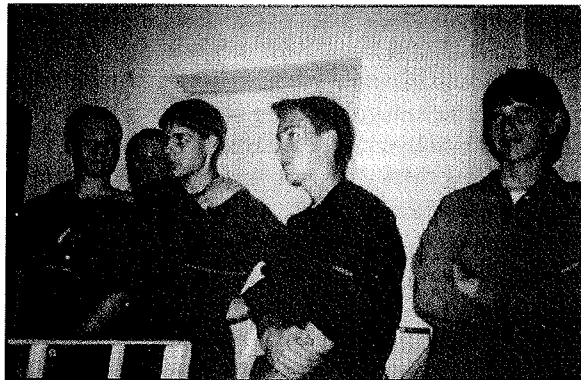
Mi is láttuk!

Ha valaki már tekintett kora hajnali órában a keleti égboltra, az tudja, hogy milyen csodálatos pillanat az, amikor a Nap megjelenik a látóhatár felett. Ezt a semmivel össze nem hasonlítható élményt fokozta a természet május 31-én hajnalban. Akik ébren voltak öt óra után néhány perccel soha nem felejtik el azt a látványt, amikor a sarló alakú Nap a horizont fölé emelkedett. A jelenség okozója egy gyűrűs napfogyatkozás, amelyet Grönland keleti partjainál volt látható. Magyarországról mindez részleges napfogyatkozást eredményezett.

Napfogyatkozás újholdkor keletkezhet, amikor a Hold a Föld és a Nap között helyezkedik el. Ha ráadásul mind a három közel egy vonalban van, akkor látható a Föld valamely pontjáról napfogyatkozás. Ez lehet részleges, teljes, valamint gyűrűs napfogyatkozás. Mindez évente általában 2 alkalommal is bekövetkezik, de van olyan év, amikor három, sőt négy napfogyatkozás is megfigyelhető lenne. Mégis ritka eseménynek számít, hiszen ezek csak a Föld kis területein figyelhetők meg. Magyarországról nem is olyan régen 1999. augusztus 11-én gyönyörködhettünk teljes napfogyatkozásban. Ilyen eseményre itt nálunk legközelebb csak 2075-ben kerül sor. Egy-egy teljes vagy gyűrűs napfogyatkozást részlegesen azonban gyakrabban lehet látni hazánkból is. Ezt láttuk május 31-én és ilyen várható 2006. október 3-án is.

A korai időpont ellenére elég sok diáktól kaptam visszajelzést, hogy ők is látták az égi csodát. Ezt bárki megtehetette, akinek otthon jó kilátása van az északkeleti látóhatárra. Akinek ez nem adatott meg, az eljöhett - és néhányan el is jöttek - az iskolába, ahol az iskola távcsövével kísérhettük végig az eseményt. A távcsövet az iskola tornyában állítottuk fel, a 43-szoros nagyítási képet egy írásvetítő vászonra vetítettük ki.

Az időjárás is kegyes volt hozzánk, így az elejétől a végéig tisztán láthattuk, ahogy előbb a Nap egyre fog, majd ismét telni kezd. Mindezt egy órán keresztül közösen élvezhettük azokkal, akik nemcsak felkeltek, de el is jöttek az iskolába. Az álmos-ságot igen gyorsan elfeledtük, helyette arcunkon a csodálat és az élmény öröme látszott. Az élmény tényleg felejthetetlen volt. Aki látta, biztos nem bánta meg, aki nem látta, az vigasztalódhat ezekkel a képekkel. Ha van lehetőségetek és kíváncsiak vagytok, nézzétek meg a Magyar Csillagászat



A lelkes "naplesők": Schneider Ági, Tomka Móricz, Istenes Gábor, Szávai Csaba és édesapja



A Nap előtt a Hold, mindkettő előtt a felhő, a távcső előtt pedig én

Egyesület honlapját is (www.mcse.hu), ahol további csodálatos felvételeket láthattok.

Ferenczi Alpár tanár úr

Arany toll díj

Anévre szóló "arany toll"-at a hozzá tartozó pénzjutalommal együtt minden évben az a diák kapja meg, aki a legszínvonalasabb munkát végezte tíz hónapon át az "Alfa" diákújságnál. Idén a választás Bérczi Anna 10.a osztályos tanulóra esett.

Az ő nevéhez fűződött a mindig az utolsó oldalon található összeállítás a hónap jeles napjairól, ünnepeiről, ide kapcsolódó vers-idézetekkel. Másik sorozata érdekes emberekről szólt, akik valamilyen módon iskolánkhoz kötődtek. Mi már csak a jól megfogalmazott cikket olvashattuk, de bizony

ezt hosszú munka előzte meg. Fel kellett venni az interjú-alannal a kapcsolatot, rávenni, hogy hónapokra teletöltött határidő naplójában mégis szorítson egy kis helyet a beszélgetésre, felkeresni személyesen a lakásán a megadott időben, feltenni neki az előre gondosan végiggondolt kérdéseket, jegyzeteket készíteni a válaszokról, majd otthon az egészet úgy összeszerkeszteni, hogy a megszületett cikket az olvasó érdekesnek, az interjút adó szövegünknek, a szerkesztő szép stílusának találja.

Nehéz feladatot vállalt magára Anna



ebben az évben, de megoldotta! Méltán lehet büszke a díjra, amihez szívből gratulálunk!

A szerkesztőség

Kémia vizsga

Kémiából az év végi vizsga már második éve rendkívüli módon zajlik. A 10. osztályosok év közben választanak maguknak egy témát, azt írásban kidolgozzák, majd véleményezésre benyújtják Erzsébet tanárnőnek, aki ötleteket ad nekik a szóbeli előadáshoz. Erre a jelöltek újból felkészülnek. Van, aki a dolgozat rövidített változatát adja elő, van, aki egy érdekes részletet emel ki, van, aki táblázatot vett ki főlíáról, más ábrákat rajzol a táblára.

A vizsga nyilvános, az érdeklődő szülők, tanárok eljöhetnek és - el is jönnek! Idén még a kilencedikesek és a nyolcadikosok is bekönyörögték magukat egy-egy órára... Mivel azonban a vizsga mégiscsak vizsga, az előadásokat nemcsak taps, hanem szakmai bírálat és osztályzás követi.



-d -u

Gyereknep - de hol vannak a gyerekek?

Kevés olyan dolog van iskolánkban, aminek még nem sikerült a hagyományait kialakítani, de a "gyereknep" ilyen. Talán a nevével van a baj, mert mi már nem vagyunk gyerekek (legalábbis azt gondoljuk) vagy az állandóan változó helyszínnel, ki tudja. Volt már olyan év, hogy a Skanzen-ben tartottuk, együtt az összes szentendrei felekezettel, volt úgy, hogy a Pap szigetre mentünk, csak mi magunk. Idén az SZMK az iskolával próbálkozott, de be kell vallani, kevés sikerrel.

A szülőknek meghirdetett bogrács-főző versenyen mindössze két osztály vett

részt, az 5.a és a 6.a. Mindkét "alkotás" osztatlan sikert aratott és az utolsó falatig elfogyott. A megjelent ifjúság a sportpályán foci tudását mérhette össze. Volt állóképességet vizsgáló verseny és tájfutás is. A sport iránt kevésbé érdeklődők önismereti beszélgetésen vehettek részt. A felnőttek előadásokat hallgathattak meg korunk egyik legalattomosabb veszélyéről, a drog-ról.

Aki eljött, az kellemes napot tölthetett el. Hagyomány ugyan nem született, de a keresésnek

is megvan a varázsa és legalább a jövőre beérkező ötödikesek és kilencedikesek nem mondhatják, hogy mindent készen kaptak...

-h -s



Új tantárgy a láthatáron: szobafestés

Ha valaki az utolsó tanítási nap reggelén a Szentendrei Református Gimnázium bejáratát fi-



gyelte volna, érdekes dolgot vehetett volna észre. Az - egyébként a házirend által szigorúan beszabályozott öltözetű- diákság szakadt farmerokban, kinyúlt pólókban, pecsétes trikókban érkezett. Némelyek vödört, mások ecsetet, a legtöbben rongyokat és újságpapírt kötegetek hoztak a kezükben táská helyett. Nem kellett sok fantázia, hogy a kíváncsi szemlélő kitalálja: itt a diákság valami munkára készülődik.

És valóban. A hasonló "eleganciával" beöltözött osztályfőnökök vezetésével nyolc óra-

kor megkezdődött a tantermek, folyosók, lépcsőházak, aulák festése. Persze ez nem volt ilyen egyszerű: előtte a padokat össze kellett pakolni, a padlót újságpapírral leborítani, majd a végén a foltokat feltakarítani és mindent szépen a helyére visszarakni. A jól szervezett osztályok már 11-re elkészültek, de voltak, akik még 12-kor is azon vitakoztak, hogy ki mit csináljon. Ez a nap minden évben egy kicsit a közösség fokmérője is...

Az iskola végül is újból szép tiszta lett. Mivel tudjuk, hogy jövő év végén is nekünk kell majd kifesteni, biztosan jobban fogunk vigyázni rá. Lehet, hogy a tanárok ezért találták ki az egészet? Még ez is elképzelhető...

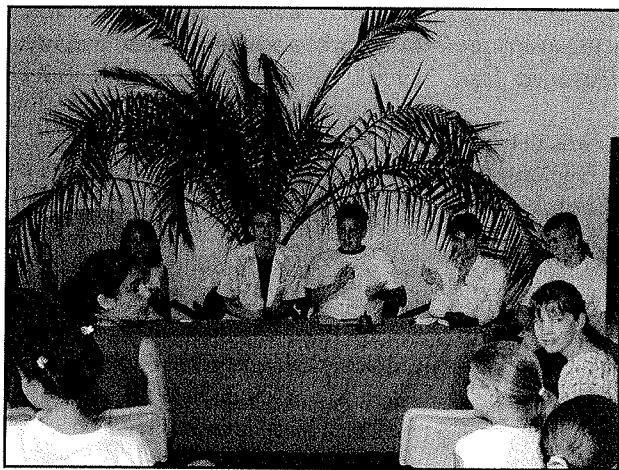
-y -s

DPR

A hozzászólások özönét a lassan 40 fokra kúszó hőmérséklet sem tudta

A Diákpresbitérium fórumára zsúfolásig megtelt az Áprily terem. Veszelka tiszteletes úr áhítata után Tömka Móric elnök (10.a) köszöntötte az egybegyűlteket, majd mindenkit egy rövid bemutatóra hívott meg a sportpályára. Ott Szilágyi Andrea tanárnő aerobic csoportja kápráztatta el a diákságot jól szervezett, lendületes, ötletekben gazdag programjával. A sport-műsor után az osztálytitkárok rövid éves beszámolóit következtek. A kicsik még elfogódottan, a nagyok egyre bátrabban léptek a mikrofonhoz. Hiába, gyakorlat teszi a mestert!

Az egyes osztályok programjának megismerése után különböző témák megvitatása következett. A legnagyobb érdeklődés idén a sport élet iránt volt. A felszólalók több lehetőséget kértek a testedzésre, újabb sportágakat hiányoltak (ping-pong, evezés), sport nap sőt hét bevezetését sürgették. Az óráközi



szüneteket is nagyító alá vették, szóba kerültek a ping-pong labdák (20 új labda/hét), a tollas ütők (kölszönző a portán), a kerítésen átrúgott foci-labdák (madárháló négy méter magasban), az ujjatlan pólók (világos színekben) és még sok egyéb.

meggátolni. Végül az elnök szünetet rendelt el, ami mindenkinek határozottnan jót tett.

A következő téma: magatartás füzet, házirend - már kevésbé mozgatta meg a kedélyeket. A nagy-gimnazisták türelme is egyre fogyott, amit egy-két ingerültebb hozzászólás is jelzett. Végül az elnök a Diákpresbitérium nevében megköszönte az egész évi támogatást és a jövő évi választásokig feloszlatta a testületet.

-1 -z

Körkérdés vizsgák előtt

Mi a véleményed az év végi vizsgákról?

- Már csak ez hiányzott! E nélkül is hulla-fáradtak vagyunk!
 - Micsoda újabb kínzási mód ez? Nincs az embernek elég baja így év vége felé?!

- Három jegyet ér? Nem rossz! Úgyis elég ócskán állok, talán még javíthatok egy kicsit.
 - Egész éves anyagból? Ajaj! Már arra sem emlékszem, mit tanultunk szeptemberben!
 - Hallottam, hogy a "jobb" iskolákban mindenütt vannak év végi vizsgák. Úgy látszik, akkor ez is jó hely.
 - Nem árt, ha gyakorlatozunk az érettségire. Ott is nagy egységekből kell beszámolni, legalább idejében megszokjuk.

- Hogy honnan szedik a tanárok még ilyenkor is ezt a sok energiát? Nem kellene már inkább pihenniük - és minket is békén hagyni?
 - Írásban még csak-csak, de minnek a szóbeli? Ha egyedül ki kell ülnöm, semmi nem jut az eszembe.
 - Hogy miért is nem vizsgáztam le év közben több modulból?! Most aztán görnyedhetek a gépnél, míg a többiek rég hazamentek!
 - Nekünk rengeteg vizsgánk van, bezeg más osztályok a lábukat lógatják. Jó, jó, ők kisebbek, de akkor is... Nincs igazság a földön!
 - Tavaly nagyon befürödtem a vizsgákkal, ezért megfogadtam, hogy idén szeptembertől odafigyelek rájuk. De annyi minden közbejött megint. Jövőre tényleg rendesen készülök, egész évben!

- Csak most ússzam meg! Hátha pont olyat kérdeznek, amit még én is tudok - bár ennek kicsi a valószínűsége...
 - Tizenkettedikben már nincs vizsga-hét? Akkor én tizenkettedikes akarok lenni. Ja, ott érettségi van? Akkor inkább már vizsga-hét...
 - Ki válogatja össze a tantárgyakat? Nem lehetne inkább testnevelésből? Ahhoz értek.
 - Miért erőltetik mindig ezt a matekot? Olyan sok jó tantárgy van. Közvélemény kutatást kellene tartani minden év elején.
 - Lehet, hogy mégis meg kellett volna próbálni a nyelvvizsgát? Elképzelhető, hogy én is átmentem volna... Most meg egy vizsgával kevesebb lenne. Na, majd jövőre!

"Te benned bízunk..." Templom épül Visegrádon

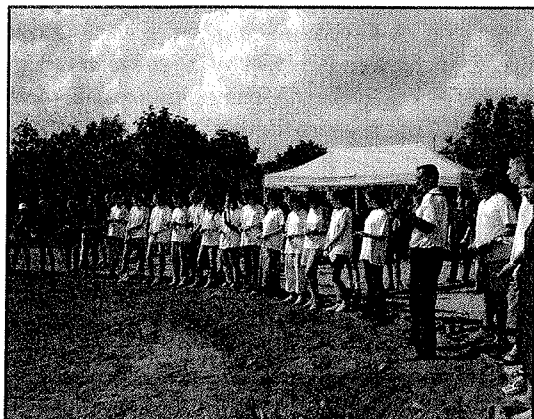
"Ott a helyünk, hiszen minden évszázadban egyszer fordul elő, hogy a Dunakanyarban leteraszik egy templom alapkövét" - mondta az Igazgató. Márpedig ki nem szeretne egy történelmi tett részese lenni! Tehát bármennyire is Pünkösöd másnapja volt, árnyékban 38 fok, eljött közel a fél iskola. Némelyek hajóval, mások gyalog (!) a hegyeken át, vagy autóval a szülekkel, a legtöbben azonban az iskola által rendelt külön busszal.

A templom, aminek egyelőre csak az alapjai láthatók, Visegrád egyik legszebb helyén fog állni. Körben hegyek, távolban a vár, nem messze a Duna. A gyülekezet, amely magára vállalta az építést, a legkisebb az egész környé-

ken - tudtuk meg az egybegyűlteket köszöntő presbiter-től, aki -legnagyobb meglepetésünkre- nem más, mint egyik iskolatársunk, Balogh Borbála (8. a) édesapja. A templom léte azonban biztosan nagy fellendülést jelent majd - biztatott beszédében mindenkit Fónagy Miklós, az egyházmegye esperese, mielőtt az alapkövet a földbe helyezte. Az ünnepi istentiszteleten dr. Bogárdi Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke hirdette az Igét. A rangidős presbiter (92 éves!) saját versét mondta el "Te benned bízunk" címmel.

Amikor Vörös Ákos helybeli tiszteletes úr bejelentette, hogy mi következünk, nagy lett az izgalom. Mindenki az iskola pólóját viselte és az volt a feladat, hogy így, fehérén-kéken-bordón-zölden "rajzoljuk ki" a fő falakat. Sikert! Sőt a Babits vers elénekzése is Veszélka Tamás tiszteletes úr gitár-kíséretével. A gimnazisták nevében Dúcz Erzsébet (9.a) mondott köszöntő szavakat.

Külön kiemelte az épülő új templom és az iskola "családi" összefonódását, mivel a tervező asszony két fia



(Billein Dániel és Balázs) valamint a belső építész asszony három gyermeke (Vörös Anna, Ákos és Dávid) mind a Szentendrei Református Gimnázium tanulói. A két építészről már eddig is sok segítséget kaptunk az építkezés során: minden padlóburkolatot a folyosókon és az Áprily teremben Vörösné Baracsi Erzsébet álmodott meg ilyen szépre. Az ő ízlését dicséri az iskola harmonikus színezése is.

Kívánjuk, hogy őrizze és áldja meg az Úr a visegrádi gyülekezetet és adjon neki erőt nagy és nemes terve végrehajtásához!

-e -u

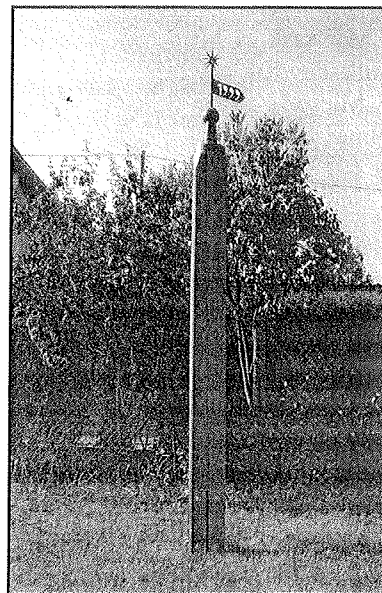
Kopjafa

Az új szárnyban elhelyezett osztályok, a 8.a és a 10.a tavasz táján érdekes jelenséget tapasztalhattak. Az ablakaikkal szemben lévő füves területre először egy nagy gödröt ástak, aztán egy óriási fa-gerendát cipeltek oda, amit beleállítottak a gödörbe és jól megtámogattak minden oldalról, nehogy eldőljön. Pár nap múlva a gödröt teleöntötték betonnal, majd az oszlop tetejére egy furcsa, rézből készült "valami" került: kicsit csillag is, sisak is, zászló is, évszám is. Mi ez? - kérdezték izgatottan, de a választól sem lettek okosabbak: "kopjafa".

Bizony kopjafa, ráadásul nem is akármi! A Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum néprajzosa, Hegyi Füstös Ilona tervei alapján készült a

Korpos család adományából. Templom-sisak-szerű formája utal az iskola egyházi jellegére, a csillag a gimnázium református voltát emeli ki, az évszám - 1999 - az újraindulás éve.

Minden évben egyszer, az érettségi után összegyűlnek körülötte azok a diákok, akik sikeresen befejezték tanulmányaikat a Szentendrei Református Gimnáziumban és bevernek egy-egy szöveget, amin a nevük kezdőbetűje olvasható. Mint régen a céh-legények, akik kitanulván a mesterséget, hosszú vándorútra indultak. Ha visszajönnek egy-két-öt-tíz-ötven év múlva, megkereshetik majd és emlékezhhetnek az iskolára, tanáraikra, társaikra: az ifjúságukra.



-o -s

Elvarázsolt a Varázsfuvola

A 6.a osztályosokkal megnéztük W. A. Mozart: „A varázsfuvola” című operájának filmváltozatát, melyet az ismert svéd rendező Ingmar Bergman vitt vászonra. Az őszinte véleményekből közlünk egy csokorra valót.

„Őszintén szólva nem vagyok tájékozott az operák világában, ezért nem igazából értettem, mire is készüljek. Ez most egy film lesz vagy opera? Lehet-e egyáltalán sikeres egy ilyen kevert műfaj? Ha az utóbbi kérdésre válaszolnék a film megnézése után, a válaszom egyszerű: igen.

Jó volt, hogy egy nem mindennapi filmet néztünk meg. Nem hiába mondják, hogy Mozart egy géniusz! Az opera bővelkedett a szebbnél szebb dallamokban, áriákban, amelyeknek a szerepét tudományosan most sem tudom megfogalmazni, de ott ülve a TV előtt megérezttem, itt valaminek történni kell! Jó magyarsággal szólva „helyzet van”. Ilyen helyzet volt például Papagena áriája előtt. Választ kaptam arra a kérdésre is, hogy egy operanékes inkább énekel, vagy színészkedik? Úgy tűnik, hogy mindkettőhöz értenek.

A végén arra a következtetésre jutottam, hogy „A varázsfuvola” egy sikeres kapcsolatteremtés a videózók és az opera szerelmesei között.”

Demeter István

„...Szerintem nagyon jól sikerült az opera. Az is jó volt benne, hogy mutatta a közönség arcát az egyes jeleneteknél. Ha megnéztük volna a mi arcunkat, ugyanazt az izgalmat, gyűlöletet, szeretetet láttuk volna az arcunkon, mint a közönség arcán.”

Tóth Eszter

„Szerintem ez a filmváltozat, ha csak a történetet nézzük, egyáltalán nem izgalmas, mert az események túl hamar történnek. Pl.: Papageno és Tamino túl gyorsan jutnak Sarastro templomába. Az sem tetszik, hogy Tamino és Pamina nem is találkoztak, de már szerelmesek egymásba. A Papegenót alakító szereplő sem tetszett, mert az „izgalmas” részeket végigmosolyogta.

...A darab zeneileg szép volt. Szerintem mindig vidámságot, és könnyedséget fejezett ki. Monostatos énekelt nagyon jól, de Pamina és Papageno közös dala is szép volt.

Pásztor Zsófia

„A kedvenc szereplőm Papageno volt. Azért, mert élete nagy részében a természettel és az állatvilággal foglalkozott. Kiderültek legfőbb tulajdonságai, hogy mindig jó humorú, segítőkész..”

Repiszky Eszter

„Szerintem azért volt jó, mert szimbolikusan mutatta be az életet. Nekünk is próbákon kell olykor átesnünk, de végül mindig kilábalunk belőle. A mi életünkben is jelen van a jó és a gonosz. A Gonosz, aki mindig valamilyen hazugsággal vagy rafináltsággal csap be minket, de még időben átláthatunk rajta. A Jó viszont nyílt, őszinte, jószágos, mint Sarastro.

Legeza Luca

Az óra után pedig néha újra átbeszéljük a lányokkal, hogy mi történt és ha valaki nem értette, vagy összekeverte az eseményeket kijavítottuk. Sok szép dalt hallgattunk, miközben a történeten gondolkodtunk. Ajánlom mindenkinek, hogy nézze meg ezt a fantasztikus operát!

Cser Anna 6.a

Hangverseny - mesélő képekkel

Egy év hosszú idő. A heti rendszerességgel próbáló énekaroknak, zenekarnak, kamara csoportoknak sok műsorszámra összegyűlik, amit szeretnének bemutatni a szülőknél, tanároknál, rokonoknál, érdeklődőknél. Ezért van az évzáró hangverseny, amit idén június 10-én tartottunk meg az Áprily teremben.

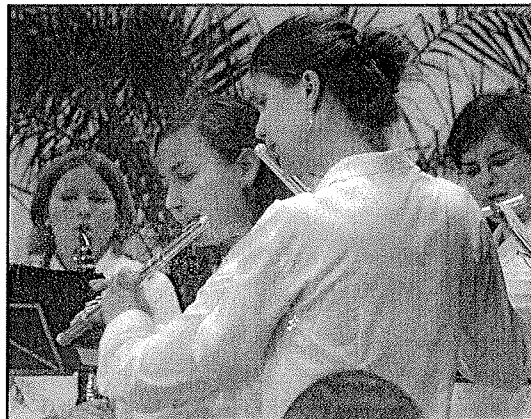
A sort az ötödikesek régi zene együttese nyitotta meg, majd a kis-gimnazisták énekkara következett Lázár Enikő tanárnő vezényletével. A Bokorné Forró Ágnes tanárnő irányításával működő zenekar szokás szerint változatos műsorral örvendeztette meg a közönséget. A szólót játszó „művésznők” legtöbbször a 9. a osztályból kerültek ki.

A koncertet egy kedves meglepetés szakította félbe. Kertész József, az Egyesület

a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért lelkes természet- és irodalom szerető tagja az iskolát 20 gyönyörű fotóval ajándékozta meg, amiket Ries művész úr készített. Minden fénykép alatt egy odaillő Áprily vers pár sora olvasható. Ezeket most, az átadáskor diákok és tanárok mondták el, lebontva közben a kép előtt függő jelképes lepelt. A rögtönzött kis előadást Krizsovenszky Lajosnak, az Egyesület elnökének szavai nyitották meg.

A lelkes taps után a hangverseny a nagy-gimnazisták énekkarának fellépésével folytatódott és fejeződött be.

Gyönyörű, felejthetetlen este volt! Köszönjük Enikő tanárnőnek, Ágnes tanárnőnek és Kertész József úrnak, hogy a



legértékesebbel: idejünkkel, szeretetünkkel és gondolataikkal ajándékoztak meg bennünket!

B-Z-

Felező buli

Az mi? kérdezték a szülők.
Az minek? érdeklődtek a tanárok.
Az kinek? tudakolták a diákok.

Az nekünk, akik már négy éve itt vagyunk és azért, mert már négy éve itt vagyunk és még négy évig itt leszünk és négy a nyolcnak a fele!

Ezt végre mindenki megértette és hozzákezdhattunk a szervezéshez. Először is terveztünk egy pólót, csak erre az alka-



lomra és csak magunknak. Ha valaki idáig nem tudta volna, hogy mi vagyunk a nyolcadikosok, akik most átlépünk a kisgimnáziumból a nagyba, most megtudhatta. Sőt név szerint is, mert mindenki aláírta a pólót. Az asok a fehérret, a b-sek a feketét.

Volt játék, zene, tánc, evés-ivás, ajándék-eső, nagy beszélgetések a kertben. A gimnázium új zenekara fantasztikusan játszott, a közönség tombolva ünnepelte őket. A nagyobbak közül is sokan eljöttek és úgy tűnt, jól érezték magukat.

Többekben felmerült a gondolat, hogy a hárallévó

FELEZŐ BULI

2003. június 11.

azaz
MA este 19-23* óráig.



Csak 8-11. osztályosoknak!

Belépő

Lányok: süti (vagy valami ehető)

Füók: üdítő (ha hamar hozzátok, behűtjük)

A megjelenés kötelezően ajánlott!

A rendezvény zártkörű

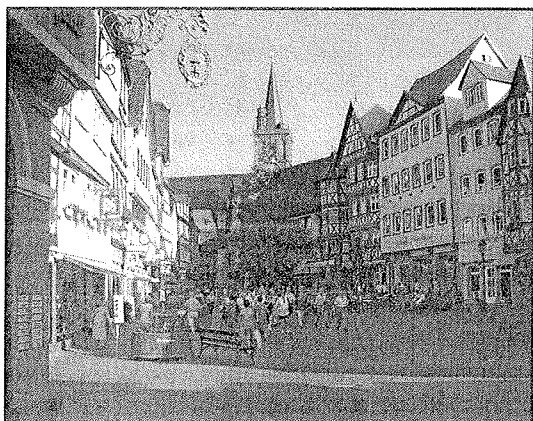
* 1.ész az még 1 12 is....)

négy évet is meg lehetne felezni... De az már nem lenne ilyen jó, ilyen igazi, ilyen soha-nem-volt-még felező buli.

-i-a

DBG Dietrich Bonhoeffer Gymnasium

Harmadszor készülnek iskolánk németül tanuló diákjai Wertheim-ba, hogy 10 napon át nyelvterületen gyakorolják, amit itthon megtanultak. Mária tanárnő és a tavaliai, tavaly előttiek azt mondják, hogy jó, érdekes és hasznos lesz. Német családnál fogunk lakni, a hétvégeket is velük töltjük. Még szerencse, hogy az órákon sok szituációs beszélgetést tanultunk, reméljük, elég lesz a



szókincsünk egy pár órára... Aztán majd kérdéseket teszünk fel (azt is vettünk egy csomót), hadd jussanak a németek is szóhoz!

A hétköznapiakon tanítási órákon veszünk részt, kirándulunk, várost nézünk, fogadásokra megyünk és állítólag lesz buli is. Azt mondják, az iskola épülete nem olyan szép, mint a miénk, de sokkal nagyobb és

nagyon jól felszerelt. Biztosan mi is kísérletezhetünk a kémia szaktanteremben Delzanno tanár úr vezetésével és focizhatunk a sportpályán. A többiek elmesélése szerint Wertheim nagyon aranyos kis város és kedves, segítőkész emberek lakják.

Még idáig mindenki épségben visszatért, sőt németül is jól megtanultak - miért éppen nekünk ne sikerülne?

Akik idén szerencsét próbálnak:

Földi Nikolett	8.b
Juhász Eszter	8.b
Schneider Kata	8.b
Sárközi Sára	9.a
Fenyvesi Diana	9.a
Gombos Klára	9.a
Várad Ágnes	9.a
Szávai Csaba	9.a
Kun Gergely	9.a
Papp Bálint	10.a
Höbenreich Enikő	10.a
Káldy Kata	10.a
Bartha Emőke	10.a
Fojt Enikő	10.a
Tomka Móric	10.a

a kiutazók